

พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านการฝึกประสบการณ์
มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ
Behavior of Third-year Nursing Students Who Had Passed the Field Experience in
Generously Looking after the Patients, Chulalongkornrajavidyalaya University, Sisaket

พิงพิศ การงาม¹ รุ่งฤทัย บุญทศ² และศศิวรรณ หอมแก้ว²

¹ คณะพยาบาลศาสตร์ ² สาขาวิชาอนามัยและความปลอดภัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
99 หมู่ 6 ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000

² คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
333 หมู่ 8 ตำบลบ้านโตก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

*E-mail: nongnud91@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านการฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาศรีสะเกษ จำนวน 52 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 96.2 มีอายุอยู่ในช่วง 20-22 ปี จำนวนมากที่สุดร้อยละ 96.2 รายได้ครอบครัวต่อเดือนอยู่ที่ 5000-10,000 บาท /เดือนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.2 อาชีพผู้ปกครองเกษตรกร/การประมงร้อยละ 57.7 แหล่งรายได้ของนักศึกษาส่วนมากมาจาก การกู้ กยศ จำนวนร้อยละ 57.7 เกรดเฉลี่ยของนักศึกษาอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 มากที่สุดร้อยละ 71.2 รองลงมา เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 ร้อยละ 15 2) พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษา อยู่ในระดับดีมาก 3) ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาล ข้อเสนอแนะ ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน เช่น การสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนการสอนของนักศึกษา และข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาพฤติกรรมเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลที่ผ่านการฝึกปฏิบัติการทุกชั้นปี ตามการรับรู้ของ อาจารย์ นิเทศ พยาบาลที่เลี้ยง และบุคลากรด้านสุขภาพที่หผู้ป่วยเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

คำสำคัญ : ความเอื้ออาทร, พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย, นักศึกษาพยาบาล

ABSTRACT

The objective of this research was intended to study the nursing students' behavior in how they were generously looking after the patients who were admitted as in-patients at Sisaket Hospital. The population involved in the study consisted of 52 students. Questionnaires were used as a tool for collecting data which yielded frequency, percentage, mean, and standard deviation.

Results from the study showed that 1) the majority of the correspondents had this profile: were female (96.2 %), aged between 20-22 years old (96.2 %), had family income in the range of 5,000-10,000 baht/month (44.2 %), their parents' occupation was mostly as agriculturalists/fishermen (57.7 %), had their source of income from governmental loan (57.7 %), had grade point average mainly between 3.01-3.50 (71.2 %) and between 2.51-3.00 respectively, 2) the nursing students' behavior in generously looking after the patients was found to be at very high level, and 3) students' personal factors were not related to how they generously conducted their care of the patients.

Keywords: generosity, Patient Care Behaviors, nursing students

1. บทนำ

นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน หอผู้ป่วยในโรงพยาบาลนั้น ล้วนแต่เป็นผู้ป่วยวิกฤตการณ์ที่คุกคามชีวิตของผู้ป่วย ตามความรู้สึกรักษาและผู้ป่วยแล้วล้วนแต่เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญมากเพราะแม้แต่การเจ็บป่วยที่ไม่รุนแรงก็อาจจะเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการเจ็บป่วยได้ และการเจ็บป่วยในภาวะวิกฤตมีโอกาสเสี่ยงต่อชีวิต นอกจากนี้การเจ็บป่วยใดๆก็ตามย่อมมีผลกระทบต่อหน้าที่และการทำงานตามปกติของร่างกายเช่น การพักผ่อนนอนหลับ การรับประทานอาหาร การขับถ่าย การออกกกำลังกาย การใช้ชีวิตในสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การเจ็บป่วยจึงทำให้เกิดความเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจได้ (วรนุช เกียรติพงษ์ถาวร และคณะ 2545, อ้างอิงใน พิสมัย อรทัย และคณะ, 2551, 198)

อย่างไรก็ตาม การดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรเป็นมาตรฐานที่พยาบาลได้รับการศึกษาในพื้นฐานซึ่งเป็นมาตั้งแต่สมัย Florence Nightingale แต่เนื่องจากในยุคปัจจุบันมีอิทธิพลภายนอกและภายในวิชาชีพและจำนวนของผู้ใช้บริการทำให้การดูแลอย่างเอื้ออาทรจากพยาบาลวิชาชีพลดน้อยลง แต่ในขณะที่เดียวกันผู้บริการและสังคมมีความคาดหวังที่จะได้รับการดูแลอย่างเอื้ออาทรต่อพยาบาล ดังนั้นจึงทำให้พยาบาลต้องทบทวนตนเองและปลูกฝังความเอื้ออาทรต่อผู้ป่วยแต่เนื่องจากการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรมีความเป็นนามธรรมมีลักษณะเป็นองค์รวม มีได้หลายระดับ หลายรูปแบบและหลายมิติ ขึ้นอยู่กับการบริการและปฏิสัมพันธ์ ดังนั้นการที่จะกำหนดให้อยู่ในรูปแบบของรูปธรรมที่ชัดเจนอาจเป็นอุปสรรค

ดังนั้นการศึกษาวิจัยในเรื่องพฤติกรรมกรรมการดูแลผู้ป่วยแบบเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ ที่ผ่านการฝึกประสบการณ์ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงพฤติกรรมในการให้การพยาบาลอย่างเอื้ออาทรต่อผู้ป่วยและญาติของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่เคยฝึกประสบการณ์ในหอผู้ป่วยโรงพยาบาลศรีสะเกษว่าได้ดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรมากน้อยเพียงใดเพื่อที่ได้รับข้อมูลที่มีพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการเป็นจริงและสามารถนำข้อมูลที่ค้นพบไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมในการดูแลผู้ป่วยด้วยความเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ และส่งเสริมคุณภาพของการบริการต่อไป (สุดกัญญา ปาน

เจริญ,สุกุลรัตน์ ศิริสกุล, 210, 16)

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรในหอผู้ป่วยโรงพยาบาลศรีสะเกษ

3. วัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาศรีสะเกษ จำนวน 52 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยเรื่องนี้ใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยอ้างอิงการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน ดังตารางที่ 3.1 และได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 44 คน

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ครอบครัว อาชีพผู้ปกครอง แหล่งรายได้ ผลการเรียนปัจจุบัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลต่อผู้ป่วยเป็นแบบ ประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการดูแลผู้ป่วยแบบ เอื้ออาทรของพยาบาลของ (ยี่สุน ใจดี, 2540, 84-85)

เกณฑ์การให้คะแนนในคำถามเกี่ยวกับความถี่ในการปฏิบัติพฤติกรรมเอื้ออาทรของพยาบาล มีดังนี้

เป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
นานๆครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคย	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายในคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทร มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.26 - 4.00	แสดงว่า มีพฤติกรรมเอื้ออาทรเป็นประจำ
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.76 - 2.50	แสดงว่า มีพฤติกรรมเอื้ออาทรนานๆครั้ง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.75	แสดงว่า ไม่มีพฤติกรรมเอื้ออาทร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยแบบเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลด้วยตนเอง

2 ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมโดยแจ้งให้นักศึกษาทราบ เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถาม อ่านแบบสอบถาม ให้ฟังและเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย

4 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

5 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลการศึกษาตามวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของพยาบาลโรงพยาบาลศรีสะเกษ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency)

และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยแบบเอื้ออาทรของพยาบาลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 96.2 มีอายุอยู่ในช่วง 20 - 22 ปี จำนวน มากที่สุดร้อยละ 96.2 รายได้ครอบครัวต่อเดือนอยู่ที่ 5000 - 10,000 บาท /เดือนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.2 อาชีพผู้ปกครองเกษตรกร/การประมง ร้อยละ 57.7 แหล่งรายได้ของนักศึกษาส่วนมากมาจากการกู้ ก่อ จำนวนร้อยละ 57.7 เกรดเฉลี่ยของนักศึกษาอยู่ระหว่าง 3.01- 3.50 มากที่สุดร้อยละ 71.2 รองลงมาเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 ร้อยละ 15

2. พฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 โดยรวม

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรตามการรับรู้ของตนเองของนักศึกษาพยาบาลโดยรวม

พฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	3.60	ดีมาก
การสร้างศรัทธาและความหวัง	3.53	ดีมาก
ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	3.60	ดีมาก
การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.75	ดีมาก
การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี	3.61	ดีมาก
การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์	3.67	ดีมาก
การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล	3.48	ดีมาก
การระมัดระวังจิตใจ	3.57	ดีมาก
การช่วยเหลือตามต้องการ	3.59	ดีมาก
การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ	3.50	ดีมาก

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนพฤติกรรมการดูแลเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และเมื่อ พิจารณาตามรายด้านพบว่า ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพช่วยเหลือไว้วางใจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 3.75 รองลงมาคือด้านการใช้ระเบียบ วิธีการทางวิทยาศาสตร์มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.48

3. พฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 รายด้าน

พฤติกรรมที่ 1 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้ป่วย

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการสร้างการร่วมสัมพันธ์กับผู้ป่วย

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	เรียกชื่อผู้ป่วยด้วยคำสุภาพและให้เกียรติ	3.78	ดีมาก
2	สนทนากับผู้ป่วยโดยไม่แสดงอาการเบื่อหน่ายรำคาญ	3.76	ดีมาก
3	ใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวลในการสนทนากับผู้ป่วย	3.73	ดีมาก
4	แสดงความเต็มใจเมื่อช่วยเหลือผู้ป่วย	3.76	ดีมาก
5	พูดทักทายผู้ป่วยก่อน	3.71	ดีมาก

จากตารางที่ 2 นักศึกษาให้ความสำคัญกับพฤติกรรมด้านนี้ เห็นได้จากองค์ประกอบที่อยู่ในระดับดีมากมีถึง 5 ข้อ จาก 5 ข้อ คือให้การเรียกชื่อผู้ป่วยด้วยคำสุภาพและให้เกียรติ สนทนากับผู้ป่วยโดยไม่แสดงอาการเบื่อหน่ายรำคาญและใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวลในการสนทนากับผู้ป่วย แสดงความเต็มใจเมื่อช่วยเหลือผู้ป่วย พูด

ทักทายผู้ป่วยก่อน ในจำนวนนี้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ การเรียกชื่อผู้ป่วย ด้วยคำสุภาพและให้เกียรติ ค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมาคือสนทนากับผู้ป่วยโดยไม่แสดงอาการเบื่อหน่ายรำคาญและแสดงความเต็มใจเมื่อช่วยเหลือผู้ป่วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 พฤติกรรมที่ 2 การสร้างความศรัทธาและความหวัง

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจุบันการสร้างศรัทธาและความหวัง

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	ให้กำลังใจผู้ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์	3.50	ดีมาก
2	ช่วยอธิบายผู้ป่วยให้มีความเข้าใจกับโรคและอาการเจ็บป่วย	3.51	ดีมาก
3	ปลอบโยนเมื่อผู้ป่วยรู้สึกท้อแท้หมดหวัง	3.57	ดีมาก

จากตารางที่ 3 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อ คือ ให้กำลังใจผู้ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ ช่วย อธิบายผู้ป่วยให้มีความเข้าใจกับโรคและอาการเจ็บป่วยและปลอบโยนเมื่อผู้ป่วยรู้สึกท้อแท้หมดหวัง ในจำนวนนี้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด

คือ ปลอบโยนเมื่อผู้ป่วยรู้สึกท้อแท้หมดหวัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 รองลงมาคือ ช่วยอธิบายผู้ป่วยให้มีความเข้าใจกับโรคและอาการ เจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 พฤติกรรมที่ 3 การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในการเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ

ข้อ	องค์ประกอบ	\bar{X}	ระดับ
1	ชมเชยเมื่อผู้ป่วยปฏิบัติตัวถูกต้อง	3.50	ดีมาก
2	คอยเป็นกำลังใจและช่วยเหลือผู้ป่วยเมื่อมีเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น	3.50	ดีมาก
3	สนทนากับผู้ป่วยด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง	3.50	ดีมาก

จากตารางที่ 4 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อ คือ ชมเชยเมื่อผู้ป่วยปฏิบัติตัวถูกต้อง คอยเป็นกำลังใจและช่วยเหลือผู้ป่วยเมื่อมีเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นและสนทนากับผู้ป่วยด้วยความเชื่อมั่นในตนเองในจำนวนนี้ทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นและสนทนากับผู้ป่วยด้วยความเชื่อมั่นในตนเองในจำนวนนี้ทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยการไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	การช่วยเหลือที่นุ่มนวลและทันเวลา	3.59	ดีมาก
2	เข้าใจและรับรู้อารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	3.46	ดีมาก
3	รู้อารมณ์และความรู้สึกร่วมกับผู้ป่วย	3.44	ดีมาก
4	ให้การตอบสนองอย่างรวดเร็วเมื่อผู้ป่วยเรียก	3.57	ดีมาก
5	แนะนำตนเองก่อนให้บริการ	3.65	ดีมาก
6	สนใจสอบถามอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยอยู่เสมอ	3.61	ดีมาก
7	ตั้งใจฟังผู้ป่วยขณะพูดคุยกัน	3.63	ดีมาก
8	สัมผัสผู้ป่วยขณะให้การดูแล	3.71	ดีมาก
9	ให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการปฏิบัติตัวของผู้ป่วย	3.71	ดีมาก

จากตารางที่ 5 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อคือ การช่วยเหลือที่นุ่มนวลและทันเวลา เข้าใจและรับรู้อารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย รู้อารมณ์และความรู้สึกร่วมกับผู้ป่วย ให้การตอบสนองอย่างรวดเร็วเมื่อผู้ป่วยเรียก แนะนำตนเองก่อนให้บริการ สนใจสอบถามอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยอยู่เสมอ ตั้งใจฟังผู้ป่วยขณะพูดคุยกัน สัมผัสผู้ป่วยพฤติกรรมที่ 5 การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี

ขณะให้การดูแลและให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการปฏิบัติตัวของผู้ป่วย ในจำนวนนี้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดสองข้อคือ สัมผัสผู้ป่วยขณะให้การดูแล และให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการปฏิบัติตัวของผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 รองลงมาคือแนะนำตนเองก่อนให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยการยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	ให้เวลาให้ผู้ป่วยเล่าระบายความรู้สึกของตนเอง	3.63	ดีมาก
2	เข้าใจและยอมรับความรู้สึกที่ไม่ดีของผู้ป่วย	3.59	ดีมาก
3	ไม่ตำหนิผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยแสดงอารมณ์	3.63	ดีมาก
4	ยอมให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึกที่ดีและไม่ดีเกี่ยวกับปัญหาความเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาล	3.65	ดีมาก
5	ช่วยให้ผู้ป่วยยอมรับตนเองเมื่อมีความรู้สึกที่ไม่ดีขึ้น	3.59	ดีมาก
6	ช่วยเหลือผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยต้องการ	3.59	ดีมาก

จากตารางที่ 6 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อคือ ให้เวลาให้ผู้ป่วยเล่าระบายความรู้สึกของตนเอง เข้าใจและยอมรับความรู้สึกที่ไม่ดีของผู้ป่วย ไม่ตำหนิผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยแสดงอารมณ์ยอมให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึกที่ดีและไม่ดีเกี่ยวกับปัญหาความเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาล ช่วยให้ผู้ป่วยยอมรับตนเองเมื่อมีความรู้สึกที่ไม่ดีขึ้น และช่วยเหลือพฤติกรรมที่ 6 การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยต้องการ ในจำนวนนี้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือยอมให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึกที่ดีและไม่ดีเกี่ยวกับปัญหาความ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 รองลงมาคือให้เวลาให้ผู้ป่วยเล่าระบายความรู้สึกของตนเองและไม่ตำหนิผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยแสดงอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยการใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	ตอบปัญหาตรงตามความต้องการของผู้ป่วย	3.65	ดีมาก
2	ซักถามข้อมูลการเจ็บป่วยจากผู้ป่วยและญาติหรือผู้ใกล้ชิดผู้ป่วย	3.69	ดีมาก
3	สามารถให้ข้อมูลและอธิบายความผิดปกติที่เกิดขึ้นแก่ผู้ป่วยได้	3.51	ดีมาก
4	ปฏิบัติตามพยาบาลตามแผนที่วางไว้	3.59	ดีมาก
5	ประเมินการปฏิบัติการพยาบาล	3.73	ดีมาก
6	ให้การพยาบาลถูกต้องตามเทคนิค	3.80	ดีมาก
7	สรุปข้อมูลและบอกเหตุผลการตรวจรักษาแก่ผู้ป่วย	3.73	ดีมาก

จากตารางที่ 7 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อคือ ตอบปัญหาตรงตามความต้องการของผู้ป่วย ซักถามข้อมูลการเจ็บป่วยจากผู้ป่วยและญาติหรือผู้ใกล้ชิดผู้ป่วย สามารถให้ข้อมูลและอธิบายความผิดปกติที่เกิดขึ้นแก่ผู้ป่วยได้ปฏิบัติตามพยาบาลตามแผนที่วางไว้ประเมินการปฏิบัติการพยาบาลให้การพยาบาลถูกต้องตามเทคนิค และสรุปข้อมูลและบอกเหตุผลการตรวจรักษาแก่ผู้ป่วย ในจำนวนนี้ข้อที่มี

คะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือให้การพยาบาลถูกต้องตามเทคนิค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 รองลงมาคือประเมินการปฏิบัติการพยาบาลและสรุปข้อมูลและบอกเหตุผลการตรวจรักษาแก่ผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ

พฤติกรรมที่ 7 ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	ใช้เวลาพูดคุยกับผู้ป่วยจนผู้ป่วยเกิดความเข้าใจ	3.44	ดีมาก
2	ตอบปัญหาผู้ป่วยไม่คลุมเครือ	3.82	ดีมาก
3	ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สามารถปฏิบัติได้	3.55	ดีมาก

จากตารางที่ 8 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อคือ ใช้เวลาพูดคุยกับผู้ป่วยจนผู้ป่วยเกิดความเข้าใจ ตอบปัญหาผู้ป่วยไม่คลุมเครือ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สามารถปฏิบัติได้ ในจำนวนนี้พฤติกรรมที่ 8 การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล

ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ตอบปัญหาผู้ป่วยไม่คลุมเครือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 รองลงมาคือให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สามารถปฏิบัติได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัย การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	ช่วยให้คู่สมรสหรือญาติของผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการปฏิบัติตัวของผู้ป่วย	3.48	ดีมาก

จากตารางที่ 9 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากคือ ช่วยให้คู่สมรสหรือญาติของพฤติกรรมที่ 9 การประคับประคองจิตใจ

ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกิจกรรม การปฏิบัติตัวของผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจุบันค่าการประคับประคองจิตใจ

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	เอาใจใส่และดูแลสิ่งที่เป็นความปลอดภัยของผู้ป่วย	3.59	ดีมาก
2	ดูแลจัดสิ่งแวดล้อมให้สะอาด สวยงาม ไม่มีกลิ่น	3.67	ดีมาก
3	ตรวจสอบร่วมกับผู้ป่วยว่ายังขาดอะไรบ้าง	3.57	ดีมาก
4	ช่วยให้ผู้ป่วยมั่นใจว่าได้รับการรักษาที่เป็นประโยชน์	3.61	ดีมาก
5	ส่งเสริมกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น อ่านหนังสือ	3.45	ดีมาก

จากตารางที่ 10 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อคือ เอาใจใส่และดูแลสิ่งที่เป็นความปลอดภัยของผู้ป่วย ดูแลจัดสิ่งแวดล้อมให้สะอาด สวยงาม ไม่มีกลิ่น ตรวจสอบร่วมกับผู้ป่วยว่ายังขาดอะไรบ้าง ช่วยให้ผู้ป่วยมั่นใจว่าได้รับการรักษาที่เป็นประโยชน์ และส่งเสริมกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น

อ่านหนังสือในจำนวนนี้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ดูแลจัดสิ่งแวดล้อมให้ สะอาด สวยงาม ไม่มีกลิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 รองลงมาคือช่วยให้ผู้ป่วยมั่นใจว่าได้รับการรักษาที่เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 พฤติกรรมที่ 10 การช่วยเหลือผู้ป่วยตามต้องการ

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจุบันค่าการช่วยเหลือผู้ป่วยตามต้องการ

ข้อ	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	ดูแลให้ได้รับสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น อากาศ น้ำ, อาหารและอากาศ	3.53	ดีมาก
2	ช่วยเหลือในการปรับเปลี่ยนการประกอบกิจประจำวันหรืองานอาชีพ	3.50	ดีมาก
3	สนับสนุนผู้ป่วยให้ประกอบกิจกรรมตามความสามารถ โดยไม่ขัดต่อโรค	3.75	ดีมาก

จากตารางที่ 11 นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อคือ ดูแลให้ได้รับสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น อากาศ น้ำ, อาหารและอากาศ ช่วยเหลือในการปรับเปลี่ยนการประกอบกิจประจำวันหรืองานอาชีพ และสนับสนุนผู้ป่วยให้ประกอบกิจกรรมตามความสามารถโดยไม่ขัดต่อโรคจำนวนนี้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ สนับสนุนผู้ป่วยให้ประกอบกิจกรรม

ตามความสามารถโดยไม่ขัดต่อโรค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 รองลงมาคือ ดูแลให้ได้รับสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น อากาศ น้ำ, อาหารและอากาศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 4.เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลระหว่างเพศหญิงและเพศชาย

พฤติกรรมของการดูแลอย่างเอื้ออาทร	เพศหญิง		เพศชาย	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1.การสร้างสัมพันธภาพ	3.75	ดีมาก	3.70	ดีมาก
2.การสร้างศรัทธาและความหวัง	3.52	ดีมาก	3.83	ดีมาก
3.การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ	3.48	ดีมาก	3.83	ดีมาก
4.ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	3.58	ดีมาก	3.88	ดีมาก
5.การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี	3.61	ดีมาก	3.91	ดีมาก
6.การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์	3.66	ดีมาก	4.00	ดีมาก
7.ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	3.59	ดีมาก	4.00	ดีมาก

พฤติกรรมของการดูแลอย่างเอื้ออาทร	เพศหญิง		เพศชาย	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
8.การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล	3.46	ดีมาก	4.00	ดีมาก
9.การประคับประคองจิตใจ	3.56	ดีมาก	3.90	ดีมาก
10.การช่วยเหลือตามต้องการ	3.58	ดีมาก	4.00	ดีมาก

จากตารางที่ 12 พบว่าในภาพรวมคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยที่ดีมาก แต่เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเป็นราย

ด้านพบว่า นักศึกษาเพศชายมีพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทร จำนวน 9 ด้านคือ การสร้างศรัทธาและความหวัง การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ ไ

ต่อความรู้สึกรักของตนเองและผู้อื่น การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล การประคับประคองจิตใจ และการช่วยเหลือตามต้องการ นักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทร 1 ด้านคือ การสร้างสัมพันธ์ภาพ

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมของการดูแลอย่างเอื้ออาทร	20-22 ปี		23-25 ปี	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1.การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.74	ดีมาก	4.00	ดีมาก
2.การสร้างศรัทธาและความหวัง	3.51	ดีมาก	4.00	ดีมาก
3.การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ	3.49	ดีมาก	3.66	ดีมาก
4.ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	3.59	ดีมาก	3.83	ดีมาก
5.การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี	3.61	ดีมาก	3.75	ดีมาก
6.การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์	3.66	ดีมาก	3.92	ดีมาก
7.ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	3.61	ดีมาก	3.50	ดีมาก
8.การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล	3.48	ดีมาก	3.50	ดีมาก
9.การประคับประคองจิตใจ	3.56	ดีมาก	4.00	ดีมาก
10.การช่วยเหลือตามต้องการ	3.59	ดีมาก	3.66	ดีมาก

จากตารางที่ 13 พบว่าในภาพรวมคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ที่จำแนกตามอายุมีคะแนนเฉลี่ยที่ดีมาก แต่เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเป็นรายด้านพบว่า

นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20-22ปี มีพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรสูงกว่า นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 23-25ปี หนึ่งข้อคือ ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาจำแนกตามรายได้ครอบครัว

พฤติกรรมของการดูแลอย่างเอื้ออาทร	รายได้ต่ำกว่า 5,000/เดือน	ระดับ	5,000-10,000/เดือน	ระดับ	10000-15000/เดือน	ระดับ	15,000 ขึ้นไป	ระดับ
1.การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.80	ดีมาก	3.80	ดีมาก	3.63	ดีมาก	3.75	ดีมาก
2.การสร้างศรัทธาและความหวัง	3.45	ดีมาก	3.65	ดีมาก	3.41	ดีมาก	3.44	ดีมาก
3.การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ	3.45	ดีมาก	3.63	ดีมาก	3.41	ดีมาก	3.29	ดีมาก

4.ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	3.66	ดีมาก	3.56	ดีมาก	3.62	ดีมาก	3.60	ดีมาก
5.การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี	3.81	ดีมาก	3.58	ดีมาก	3.59	ดีมาก	3.55	ดีมาก
6.การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์	3.78	ดีมาก	3.62	ดีมาก	3.70	ดีมาก	3.66	ดีมาก
7.ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	3.66	ดีมาก	3.33	ดีมาก	3.25	ดีมาก	3.40	ดีมาก
8.การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	3.12	ดี	3.56	ดีมาก	3.50	ดีมาก	3.55	ดีมาก
9.การระคับระคองจิตใจ	3.60	ดีมาก	3.59	ดีมาก	3.56	ดีมาก	3.53	ดีมาก
10.การช่วยเหลือตามต้องการ	3.58	ดีมาก	3.50	ดีมาก	3.66	ดีมาก	3.74	ดีมาก

จากตารางที่ 14 พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 5,000/เดือน มีพฤติกรรมเอื้ออาทรต่อผู้ป่วยคะแนนเฉลี่ยที่ดีมาก คือ การสร้างสัมพันธภาพไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น การระคับระคองจิตใจ ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้ครอบครัวอยู่ระหว่าง 5,000-10,000/เดือน มีพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยด้วย

ความเอื้ออาทรอยู่ 4

ด้าน คือ การสร้างสัมพันธภาพ การสร้างศรัทธาและความหวัง การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้ครอบครัวมากกว่า 15,001 ขึ้นไปมีพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรหนึ่งด้าน คือการช่วยเหลือตามต้องการ

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

พฤติกรรมของการดูแลอย่างเอื้ออาทร	รับราชการ/ พนักงานของรัฐ/ รัฐวิสาหกิจ	ระดับ	เกษตรกร/ ประมง	ระดับ	รับจ้าง ทั่วไป	ระดับ	ค้าขาย	ระดับ	อื่นๆ	ระดับ
1.การสร้างสัมพันธภาพ	3.66	ดีมาก	3.80	ดีมาก	3.67	ดีมาก	3.72	ดีมาก	3.60	ดีมาก
2.การสร้างศรัทธาและความหวัง	3.66	ดีมาก	3.53	ดีมาก	3.37	ดีมาก	3.66	ดีมาก	3.44	ดีมาก
3.การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ	3.44	ดีมาก	3.55	ดีมาก	3.41	ดีมาก	3.33	ดีมาก	3.66	ดีมาก
4.ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	3.70	ดีมาก	3.59	ดีมาก	3.61	ดีมาก	3.59	ดีมาก	3.51	ดีมาก
5.การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี	3.77	ดีมาก	3.61	ดีมาก	3.58	ดีมาก	3.56	ดีมาก	3.77	ดีมาก
6.การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์	3.66	ดีมาก	3.69	ดีมาก	3.51	ดีมาก	3.76	ดีมาก	3.66	ดีมาก
7.ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	3.88	ดีมาก	3.47	ดีมาก	3.41	ดีมาก	3.20	ดี	3.55	ดีมาก
8.การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	4.00	ดี	3.50	ดีมาก	3.25	ดี	3.50	ดีมาก	3.33	ดีมาก
9.การระคับระคองจิตใจ	3.86	ดีมาก	3.55	ดีมาก	3.25	ดี	3.57	ดีมาก	3.66	ดีมาก
10.การช่วยเหลือตามต้องการ	4.00	ดีมาก	3.55	ดีมาก	3.45	ดีมาก	3.62	ดีมาก	3.88	ดีมาก

จากตารางที่ 15 พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพ รับราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมเอื้ออาทรมากที่สุด 7 ด้าน คือ การสร้างศรัทธาและความหวัง ivoต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การ

ประคับประคองจิตใจ และการช่วยเหลือตามต้องการ ส่วนนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร/ประมง มีพฤติกรรมเอื้ออาทร 2 ด้านคือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ อาชีพอื่นๆ 2 ด้าน คือ การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี ค่าขาย1ด้านการสร้างศรัทธาและความหวังอาชีพ

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาจำแนกตามแหล่งรายได้

พฤติกรรมของการดูแลอย่างเอื้ออาทร	กักรอ	ระดับ	จากผู้ปกครอง	ระดับ	หารายได้ด้วยตนเอง	ระดับ	ได้รับทุน	ระดับ
1.การสร้างสัมพันธภาพ	3.69	ดีมาก	3.84	ดีมาก	4.00	ดีมาก	3.60	ดีมาก
2.การสร้างศรัทธาและความหวัง	3.47	ดีมาก	3.61	ดีมาก	4.00	ดีมาก	3.00	ดี
3.การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ	3.54	ดีมาก	3.48	ดีมาก	3.33	ดีมาก	2.66	ดี
4.ivoต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	3.53	ดีมาก	3.68	ดีมาก	3.66	ดีมาก	3.77	ดีมาก
5.การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี	3.60	ดีมาก	3.65	ดีมาก	3.50	ดีมาก	3.33	ดีมาก
6.การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์	3.58	ดีมาก	3.80	ดีมาก	3.85	ดีมาก	3.71	ดีมาก
7.ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	3.75	ดีมาก	3.43	ดีมาก	3.00	ดี	3.33	ดี
8.การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	3.53	ดีมาก	3.45	ดีมาก	3.00	ดี	3.00	ดี
9.การประคับประคองจิตใจ	3.53	ดีมาก	3.62	ดีมาก	4.00	ดีมาก	3.60	ดีมาก
10.การช่วยเหลือตามต้องการ	3.53	ดีมาก	3.73	ดีมาก	3.66	ดีมาก	2.66	ดี

จากตารางที่ 16 พบว่านักศึกษาที่มีแหล่งรายได้จากการหารายได้ด้วยตนเอง มีพฤติกรรมมากที่สุด 4ด้าน คือ การสร้างสัมพันธภาพ การสร้างศรัทธาและความหวัง การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และการประคับประคองจิตใจ ลำดับรองลงมาคือนักศึกษาที่มีแหล่งรายได้จากการกักรอ มีพฤติกรรมเอื้ออาทร 3 ด้าน การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์

ของผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และนักศึกษาที่มีแหล่งรายได้จากผู้ปกครองมีพฤติกรรมเอื้ออาทร 2 ด้าน การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี การช่วยเหลือตามต้องการ และนักศึกษาที่มีแหล่งรายได้จากการได้รับทุน 1 ด้านคือ ivoต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาจำแนกตามผลการเรียน

พฤติกรรมของการดูแลอย่างเอื้ออาทร	2.51 - 3.00	ระดับ	3.01 - 3.50	ระดับ	3.51 - 4.00	ระดับ
1.การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.92	ดีมาก	3.70	ดีมาก	3.80	ดีมาก
2.การสร้างศรัทธาและความหวัง	3.54	ดีมาก	3.60	ดีมาก	3.14	ดี
3.การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ	3.41	ดีมาก	3.56	ดีมาก	3.23	ดี
4.ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	3.62	ดีมาก	3.61	ดีมาก	3.49	ดีมาก
5.การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี	3.75	ดีมาก	3.59	ดีมาก	3.61	ดีมาก
6.การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์	3.80	ดีมาก	3.64	ดีมาก	3.69	ดีมาก
7.ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	3.50	ดีมาก	3.64	ดีมาก	3.52	ดีมาก
8.การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล	3.25	ดี	3.54	ดีมาก	3.42	ดีมาก
9.การประคับประคองจิตใจ	3.60	ดีมาก	3.59	ดีมาก	3.47	ดีมาก
10.การช่วยเหลือตามต้องการ	3.79	ดีมาก	3.56	ดีมาก	3.52	ดีมาก

จากตารางที่ 17 พบว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.51 - 3.00 มีพฤติกรรมเอื้ออาทรคะแนนสูงสุด 6 ด้านคือ การสร้างสัมพันธ์ภาพ ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี และการใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์การประคับประคองจิตใจ และการช่วยเหลือตามต้องการ รองลงมาคือนักศึกษาที่มีคะแนนระหว่าง 3.01 - 3.50 มีพฤติกรรมเอื้ออาทรอยู่ในคะแนนสูงสุด 4 ด้าน คือ การสร้างศรัทธาและความหวัง การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น และการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล

5. สรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะ

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมดูแลผู้ป่วยด้วยความเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ตามการรับรู้ของนักศึกษา สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1 ข้อมูลทั่วไปของการศึกษา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 96.2 มีอายุอยู่ในช่วง 20 - 22 ปี จำนวน มากที่สุดร้อยละ 96.2 รายได้ครอบครัวต่อเดือนอยู่ที่ 5000-10,000บาท/เดือนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.2อาชีพผู้ปกครองเกษตรกร/การประมงร้อยละ 57.7 แหล่งรายได้ของนักศึกษาส่วนมากมาจาก การกู้ ครอบ จำนวนร้อยละ 57.7 เกรด

เฉลี่ยของนักศึกษายู่ระหว่าง 3.01 - 3.50 มากที่สุดร้อยละ 71.2 รองลงมา เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 ร้อยละ 15.

2 แบบสอบถามพฤติกรรมเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลต่อผู้ป่วยตามการรับรู้ของตนเองได้แก่ ด้าน ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น การสร้างศรัทธาและความหวัง ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การสร้างสัมพันธ์ภาพ การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล การประคับประคองจิตใจ การช่วยเหลือตามต้องการการเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ อยู่ในระดับดีมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยการรับรู้สูงสุดในด้านการการสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.75 ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้คะแนนของพฤติกรรมด้านนี้สูงได้แก่ เรียกชื่อผู้ป่วยด้วยคำสุภาพและให้เกียรติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78สนทนากับผู้ป่วยโดยไม่แสดงอาการเบื่อหน่ายรำคาญ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.76 ใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวลในการสนทนากับผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 แสดงความเต็มใจเมื่อช่วยเหลือผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.76 พุดทักทายผู้ป่วยก่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.71 ปัจจัยดังกล่าวนี้อยู่ในระดับดีมากทุกข้อ พฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรที่มีคะแนนเฉลี่ย ลำดับรองลงมาคือด้าน การใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.67 ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่ทำให้คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านนี้สูงได้แก่ ตอบปัญหาตรงตามความต้องการของผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.65 ชักถามข้อมูลการเจ็บป่วยจากผู้ป่วยและญาติหรือผู้ใกล้ชิดผู้ป่วย

มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.6

สามารถให้ข้อมูลและอธิบายความผิดปกติที่เกิดขึ้น แก่ผู้ป่วยได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.51 ปฏิบัติการพยาบาลตามแผนที่วางไว้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.59 ประเมินการปฏิบัติการพยาบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 ให้การพยาบาลถูกต้องตามเทคนิค มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80 และสรุปข้อมูลและบอก เหตุผลการตรวจรักษาแก่ผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 ปัจจัยดังกล่าวนี้อยู่ในระดับดีมากทุกข้อ พฤติกรรมการ ดูแลอย่างเอื้ออาทรที่มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ต่ำสุดคือ การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.48 ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบที่ทำให้พฤติกรรมด้านนี้มีคะแนนน้อยได้แก่ ช่วยให้คู่สมรสหรือญาติของผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.48 ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนี้ อยู่ในระดับดีมาก

6. อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ตามการรับรู้ของตนเอง ได้มีประเด็นของที่ค้นพบ และขอนำมาอภิปรายดังนี้ พฤติกรรมการดูแลเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับสูงจากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการดูแลเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งแสดงว่านักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการดูแลเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับสูง ทั้งหมดนี้อาจจะอธิบายได้ว่า นักศึกษาพยาบาลได้รับการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในปี 1 และ ปี 2 ทำให้เกิดการปลูกฝังจิตสำนึกเกี่ยวกับพฤติกรรมเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ และการดูแลผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจจึงทำให้เกิดการตระหนักเกี่ยวกับการดูแลเอื้ออาทรที่ชัดเจน สอดคล้องกับทฤษฎีการดูแลเอื้ออาทรมนุษย์โดยชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาได้ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ การบริการหัวใจเพื่อเพื่อนมนุษย์ และวิชา ศาสตร์และทฤษฎีทางการแพทย์ที่มีการบูรณาการวิชามาให้นักศึกษาพยาบาลรู้จักมองชีวิต เข้าใจวิถี ชีวิตเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและได้รับการพัฒนาแนวคิดการดูแลเอื้ออาทรจากการศึกษาในวิชา ศาสตร์และทฤษฎีทางการแพทย์ ที่เน้นการปฏิบัติการพยาบาลด้วยความเอื้ออาทร ทำให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์เกิดการเรียนรู้และเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติการพยาบาลได้ ประกอบกับหลักสูตรการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาลที่เน้นเรื่องคุณธรรมเป็นวิชาบังคับ โดยมีการสอดแทรกจริยธรรมทางการแพทย์ซึ่งประกอบด้วยความรัก ความ

เมตตาความเอื้ออาทรเข้าไปในหลักสูตร (อ้างอิงใน พิมพรรณรัตน์ โธมัส, 2553, 53) ซึ่งความเอื้ออาทรเป็นมโนคติหลักในการเรียนการสอนทางการแพทย์บาล นักศึกษาพยาบาลอาจซึมซับมโนคติเหล่านี้ เข้าไปส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการดูแลเอื้ออาทรอยู่ระดับสูง นอกจากนี้อาจเป็นไปได้ว่าตอนที่นักศึกษาได้รับการฝึกประสบการณ์ในหอผู้ป่วยซึ่งมีอาจารย์นิเทศเป็นผู้สอน อาจารย์นิเทศได้สอดแทรกการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทร คุณธรรมและจริยธรรม ให้กับนักศึกษา นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญและนักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติหรือวิธีการดูแลเอื้ออาทรอยู่ตลอดเวลา จากอาจารย์พยาบาลและพยาบาลรุ่นพี่ที่คลินิก จึงเกิดผลให้นักศึกษาพยาบาล มีพฤติกรรมการดูแลเอื้ออาทรสูง สอดคล้องกับคำกล่าวของ Watson (1999) (อ้างอิงใน พิมพรรณรัตน์ โธมัส และมณฑาทิพย์ สุรินทร์อาภรณ์, 2553, 4) กล่าวว่า ศาสตร์และศิลปะในการกระทำ เป็นการแสดงความรู้อย่างจริงใจระหว่างบุคคลและ ผู้รับบริการ ซึ่งต่างมีศักยภาพและได้รับผลประโยชน์ร่วมกันในกระบวนการดูแลอย่างเอื้ออาทรที่ผ่านการฝึกประสบการณ์ ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้ ผลการศึกษาพฤติกรรมเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อผู้ป่วยของด้าน ต่างๆโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก และด้านที่มีผลต่อพฤติกรรมเอื้ออาทรมากที่สุดได้แก่ ด้านการสร้าง สัมพันธ์ภาพโดยรวมแล้วอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พิมพรรณรัตน์ โธมัส (2553,42) ด้าน การสร้างสัมพันธ์ภาพอยู่ในระดับดี ส่วนด้าน ค่านิยมที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น การสร้างศรัทธา และ ความหวัง ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การสร้างสัมพันธ์ภาพ การยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ ดี การใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล การประทับใจประกอบจิตใจการช่วยเหลือตามต้องการ การเสริมสร้างพลังจิตวิญญาณ อยู่ในระดับดีเช่นกัน

ด้านการสร้างการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ป่วย นักศึกษาให้ความสำคัญกับพฤติกรรมด้านนี้ เห็นได้จากองค์ประกอบที่อยู่ในระดับดีมากมีถึง 5 ข้อจาก 5 ข้อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พิมพรรณรัตน์ โธมัส (2553,42) นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากเพียงข้อเดียวจากทั้งหมด 4 ข้อ คือ มีสี หน้าที่ยิ้มแย้ม พุดคุย สบตากับผู้รับบริการอย่างเป็นมิตรขณะให้การพยาบาลของตนเองในระดับดีมากซึ่งไม่สอดคล้องกับ พิมพรรณรัตน์ โธมัส (2553,42) นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากเพียงข้อเดียวคือ ให้

กำลังใจและพูดปลอบโยนเมื่อผู้รับบริการรู้สึกท้อแท้ ส่วน
ข้ออื่นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ด้านการดูแลอย่างเอื้ออาทรในการเสริมสร้าง
พลังจิตวิญญาณ นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเอง
ในระดับดีมากทุกข้อซึ่งไม่สอดคล้องกับ **พิมพรรณ รัตนโกมล (2553,42)** นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของ
ตนเองในระดับดีทุกข้อโดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด
คือรับฟังและยอมให้ผู้รับบริการทำตามความเชื่อทาง
ศาสนาและความเชื่ออื่นที่ไม่ขัดต่อการมีสุขภาพ
รองลงมามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากคือ ใช้หลักการ
ทางศาสนา ในการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้รับบริการ

จากการศึกษาพฤติกรรมดูแลผู้ป่วยแบบ
เอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาล
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษด้านการ
ดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยการไวต่อความรู้สึกของ
ตนเองและผู้อื่นนักศึกษาประเมิน พฤติกรรมของตนเอง
ในระดับดีมากทุกข้อซึ่งไม่สอดคล้องกับ **พิมพรรณ รัตนโกมล (2553,42)** นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของ
ตนเองในระดับดีมาก 2 ข้อ จาก 4 ข้อ ข้อที่มีคะแนน
เฉลี่ยมากที่สุดคือ กล่าว "ขอ โทษ" ผู้รับบริการทุกครั้ง
เมื่อให้การพยาบาลข้ามกาย เช่นเอื้อมมือข้ามตัว ยืนคำ
ศีรษะ

ด้านการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยการ
ยอมรับการแสดงออกที่ดีและไม่ดี นักศึกษาประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อซึ่งไม่สอดคล้อง
กับ **พิมพรรณ รัตนโกมล (2553, 42)** นักศึกษาประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีทุกข้อ คือข้อสัมผัส
ผู้รับบริการอย่างนุ่มนวล โดยไม่ แสดงความรังเกียจและ
ข้อไม่แสดงอาการหงุดหงิด ไม่พึงพอใจ เมื่อผู้ป่วยมี
อารมณ์โกรธหรือมีท่าที ก้าวร้าว หรือไม่สามารถปฏิบัติ
ตามคำแนะนำได้

ด้านการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยการใช้
ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นักศึกษา ประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อซึ่งไม่สอดคล้อง
กับ **พิมพรรณ รัตนโกมล (2553, 42)** นักศึกษาประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีทุกข้อคือ ติดตามสังเกต
อาการเปลี่ยนแปลงของ ผู้รับบริการอย่างสม่ำเสมอ และ
ปฏิบัติการพยาบาลต่อผู้ป่วยด้วยความรอบคอบ

ด้านการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยการคำนึงที่
เห็นแก่ด้านการดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจัยการสร้าง
ความศรัทธาและความหวัง นักศึกษาประเมินพฤติกรรม
ประโยชน์ของผู้อื่น นักศึกษาประเมิน พฤติกรรมของ
ตนเองในระดับดีมากทุกข้อซึ่งสอดคล้องกับ **พิมพรรณ**

รัตนโกมล (2553, 42) นักศึกษาให้ความสำคัญกับ
พฤติกรรมด้านนี้ เห็นได้จากองค์ประกอบที่อยู่ในระดับดี
มากมีถึง 4 ข้อ จาก 6 ข้อ คือให้การดูแลช่วยเหลือ
ผู้รับบริการด้วยความเต็มใจไม่แสดงท่าที่รังเกียจ ถามไถ่
อาการเจ็บป่วยและให้การช่วยเหลือผู้รับบริการอย่าง
สม่ำเสมอ สามารถรอได้เมื่อผู้ป่วยยังไม่พร้อมในการให้
การพยาบาล และขออนุญาตหรือบอกกล่าวผู้รับบริการ
ก่อนให้การพยาบาล ในจำนวนนี้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมาก
ที่สุดคือ ให้การดูแลช่วยเหลือผู้รับบริการด้วยความเต็มใจ
ไม่แสดงท่าที่รังเกียจ

ด้านพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจุบัน
การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลนักศึกษาประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากซึ่งไม่สอดคล้องกับ
พิมพรรณ รัตนโกมล (2553, 42) นักศึกษาประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีมาก 1 ข้อ คือ เปิดโอกาส
ให้ผู้รับบริการได้ซักถามเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการ
รักษาพยาบาล รongลงมามีคะแนนเฉลี่ยในระดับดี คือ
อธิบายเหตุผลของการพยาบาลและให้คำแนะนำในการ
ปฏิบัติตัวแก่ผู้รับบริการ หลังให้การพยาบาลทุกครั้ง

ด้านพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจุบัน
ค่าการประทับใจ ประคองจิตใจ นักศึกษาประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อซึ่งไม่สอดคล้อง
กับ **พิมพรรณ รัตนโกมล (2553, 42)** นักศึกษาประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีมาก 1 ข้อคือ ให้การ
พยาบาลโดยคำนึงถึงความ ปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นหลัก
รองลงมามีคะแนนเฉลี่ยในระดับดีคือ ช่วยบรรเทาความ
เจ็บป่วยและอาการ ไม่สุขสบายต่างๆ ให้กับผู้ป่วยเช่น
ช่วยบิบนวด จัดท่านอนให้สบาย เช็ดตัว ลดไข้

ด้านพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้ออาทรในปัจจุบัน
ค่าการช่วยเหลือผู้ป่วยตามต้องการนักศึกษาประเมิน
พฤติกรรมของตนเองในระดับดีมากทุกข้อซึ่งไม่สอดคล้อง
กับ **พิมพรรณ รัตนโกมล (2553, 42)**

นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองในระดับ
ดีทุกข้อโดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ช่วยดูแล
ความสะอาดของร่างกายผู้ป่วยตามความจำเป็นอย่าง
สม่ำเสมอ รองลงมาคือ ให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยในการ
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีผลต่อภาวะสุขภาพ

7. ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหารการศึกษาพยาบาลและอาจารย์
พยาบาลควรจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและ
ภาคปฏิบัติให้กับนักศึกษาพยาบาลในด้านพฤติกรรม

ดูแลเอื้ออาทรโดยนำกรอบแนวคิดการดูแลเอื้ออาทรของ วัตสันไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้ออาทรของนักศึกษาที่ได้อยู่แล้วให้ ดีมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาวิชาชีพต่อไป

1.2 อาจารย์พยาบาลและอาจารย์นิเทศรวมถึงบุคลากรด้านสุขภาพทุกท่าน ควรตระหนักถึงความสำคัญ ของพฤติกรรมเอื้ออาทรต่อผู้ป่วยและให้ความร่วมมือใน การนำแนวคิดการดูแลเอื้ออาทรมาสอดแทรกไว้ใน รายวิชาที่สอน เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรม การดูแลเอื้ออาทร เพื่อคงไว้และพัฒนาคุณภาพบัณฑิต พยาบาลให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมเอื้ออาทรของ นักศึกษาพยาบาลที่ผ่านการฝึกปฏิบัติการทุกชั้นปี ตาม การรับรู้ของ อาจารย์นิเทศ พยาบาลพี่เลี้ยง และบุคลากร ด้านสุขภาพที่หอผู้ป่วยเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

2.2 การประเมินพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้อ อาทรของนักศึกษา ควรกระทำอย่างต่อเนื่องทุกปี เพื่อทำ ให้สามารถเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรของ นักศึกษา ในระหว่างที่นักศึกษา ในชั้นปีต่าง

8. บรรณานุกรม

กฤตพร สิริสมและคณะ. (2551). พฤติกรรมการดูแล อย่างเอื้ออาทรของ นักศึกษาพยาบาล และการรับรู้ของผู้รับบริการต่อพฤติกรรม การดูแลเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา ขณะฝึกปฏิบัติวิชาการพยาบาลบุคคลที่มี ปัญหาสุขภาพ. วิทยาลัยพยาบาลบรมราช ชนนี สงขลาสงขลา.

กฤษมา ปิยะศิริภักดิ์. (2556). พฤติกรรมการดูแลเอื้อ อาทรของพยาบาลตามการรับรู้ของผู้ป่วย ในหอผู้ป่วยหนัก. (วิทยานิพนธ์ พยาบาลศา สตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาล อายูรศาสตร์ และ ศัลยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ไข่มพร สติรสีลา. (2541). การศึกษาความต้องการการ ดูแลและการได้รับการดูแลจากพยาบาล ของผู้ป่วยที่หน่วยพักค้างรอดูอาการ ตึก ผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยมหิดล).

บุญตา สุขวดี. (2551). พฤติกรรมการดูแลเอื้ออาทรของ

นักศึกษาพยาบาลและการรับรู้ของผู้ป่วยต่อ พฤติกรรมการดูแลเอื้ออาทรของนักศึกษา พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรี รัช.

ปรีศนิยาภรณ์ ฤกษ์กาญจน์. (2556). พฤติกรรมการดูแล แบบเอื้ออาทรของพยาบาลห้องผ่าตัดตาม การรับรู้ของพยาบาลห้องผ่าตัด. (วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาล ผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).

พิมพ์พรณ รัตน์โกมล และมณฑาทิพย์ สุรินทร์อาภรณ์. (2553). พฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทร ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ชัยนาท. วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ชัยนาท.

พิศสมัย อรทัย และศรีเวียงแก้ว เต็งเกียรติ ตระกูล. (2551). พฤติกรรมการดูแลเอื้อ อาทรของพยาบาลห้องผ่าตัดตามการรับรู้ ของผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัด ใน โรงพยาบาลรามาริบัติ. คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติ.

ภรณ์ เลื่องอรุณ และสุภาพร วรรณสันทัด. (2553). การ พัฒนาแบบวัดพฤติกรรมดูแลอย่างเอื้อ อาทรของนักศึกษาพยาบาล. วารสารการ พยาบาลและการศึกษา สถาบันพระบรมราช ชนกกระทรวงสาธารณสุข.

ยี่สุน ใจดี. (2540). ปฏิบัติการพยาบาลที่เป็นกรดูแลใน โรงพยาบาลรามาริบัติ. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชา การพยาบาลมารดาและทารก มหาวิทยาลัยมหิดล).

ศรีสุตา งามขำ. (2539). พฤติกรรมการดูแลนักศึกษา พยาบาลของอาจารย์พยาบาลในการสอน ทางคลินิก และทัศนคติต่อวิชาชีพการ พยาบาลของนักศึกษาพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ศุภรัตน์ แจ่มแจ่ม และวิรดา อรรถเมธากุล. (2547). พฤติกรรมการดูแลอย่างเอื้ออาทรของ นักศึกษาพยาบาล และการรับรู้ของ ผู้รับบริการต่อพฤติกรรมดูแลเอื้ออาทร ของนักศึกษาพยาบาล. วิทยาลัยพยาบาล

- บรมราชชนนี ราชบุรี.
สมคิด จันทน์น่วม. (2539). การศึกษาพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพตามการรายงานตนเองและผู้ป่วย โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตภาคกลาง. (วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- สุดกัญญา ปานเจริญ และสกุลรัตน์ ศิริสกุล. (2553). พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทรของนักศึกษาพยาบาลในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วย. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์. สุปิตรา เศลวัฒนกุล และธิดารัตน์ คณิงเพียร. (2554). พฤติกรรมความเอื้ออาทรของพยาบาลเวชปฏิบัติที่สำเร็จการศึกษา จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์. วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ. สุภาพร ดาวดี. (2551). พฤติกรรมการดูแลเอื้ออาทรของพยาบาลไทย การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย. วารสารพยาบาล ศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. ปีที่ 2 (ฉบับที่2). อารีญา ด่านผาทอง. (2552). พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายอย่างเอื้ออาทรตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลแพร่. วารสารกองการพยาบาล ปีที่ 36 (ฉบับที่1), 15-26.